

Učebné osnovy inovovaného školského vzdelávacieho programu – predmet: Nemecký jazyk

1. Záhlavie

Názov predmetu	Nemecký jazyk
Časový rozsah výučby	2 hod. týždenne, spolu 66 vyučovacích hodín (ŠVP)
Ročník	ôsmy
Škola (názov, adresa)	Základná škola M. Kukučina, SNP 1199 , 026 01 Dolný Kubín
Názov ŠkVP	Škola úspešného života
Stupeň vzdelania	nižšie sekundárne
Dĺžka štúdia	1 rok
Vyučovací jazyk	slovenský jazyk
Iné	štátna škola

2. Charakteristika vyučovacieho predmetu

ÚROVEŇ A1

Vyučovací predmet druhý cudzí jazyk patrí medzi všeobecnovzdelávacie predmety a spoločne s vyučovacím predmetom anglický jazyk, slovenský jazyk a literatúra resp. jazyk národnostnej menšiny a literatúra vytvára vzdelávaciu oblasť jazyk a komunikácia.

Vzhľadom na široké využitie cudzích jazykov v súkromnej a profesionálnej oblasti života, či už pri ďalšom štúdiu, cestovaní, spoznávaní kultúr aj práci, sa dôraz pri vyučovaní cudzích jazykov kladie na praktické využitie osvojených kompetencií, efektívnu komunikáciu a činnosť

zameraný prístup. Komunikácia v cudzích jazykoch je podľa Európskeho referenčného rámca (SERR, 2007, s. 5) založená na schopnosti porozumieť, vyjadrovať myšlienky, pocity, fakty a názory ústnou a písomnou formou v primeranej škále spoločenských a kultúrnych súvislostí podľa želaní a potrieb jednotlivca.

Výučba druhého cudzieho jazyka smeruje k dosiahnutiu komunikačnej úrovne A1 podľa Spoločného európskeho referenčného rámca pre jazyky (SERR) na konci nižšieho stredného vzdelania. Označenie úrovne A1 je používateľ základného jazyka.

Charakteristika ovládania nemeckého jazyka na úrovni A1 podľa SERR je nasledujúca:

Rozumie známym každodenným výrazom a najzákladnejším slovným spojeniam, ktorých účelom je uspokojenie konkrétnych potrieb, a tieto výrazy a slovné spojenia dokáže používať. Dokáže predstaviť seba aj iných a dokáže klásť a odpovedať na otázky o osobných údajoch, ako napríklad kde žije, o ľuďoch, ktorých pozná a o veciach, ktoré vlastní. Dokáže sa dohovoriť jednoduchým spôsobom za predpokladu, že partner v komunikácii rozpráva pomaly a jasne a je pripravený mu pomôcť (SERR, 2013, s. 26).

ŠPÚ odporúča minimálne počty vyučovania hodín cudzieho jazyka na postup z nižšej komunikačnej úrovne do vyššej takto:

Úroveň	Odporúčaný počet hodín
A1	160 - 190
A2	220 – 250
B1	240 – 207
B2	204 - 270

3. Ciele vyučovacieho predmetu

Všeobecné ciele vyučovacieho predmetu nemecký jazyk vychádzajú z modelu všeobecných kompetencií a komunikačných jazykových kompetencií, ako ich uvádza Spoločenský referenčný rámec pre jazyky (ŠPÚ, 2013). Pri formulácii cieľov vyučovacieho predmetu sa zdôrazňuje činnostne zameraný prístup – na splnenie komunikačných úloh sa žiaci musia zapájať do komunikačných činností a ovládať komunikačné stratégie.

1. Osvojiť si jazykové, rečové vedomosti, zručnosti, návyky:
- rozvíjať jazykovú kultúru,

- osvojiť si techniku hlasného a tichého čítania a čítania s porozumením,
 - osvojiť si techniku písania a zručnosti písomného prejavu,
 - poznať gramatické javy a uplatňovať ich v jazykovom prejave
2. Adekvátne komunikovať s prihliadnutím na komunikačnú situáciu ústne a písomne:
- vyjadrovať svoje myšlienky, pocity, názory ústnou a písomnou formou,
 - formulovať otázky a dokázať na ne adekvátne odpovedať,
 - obohacovať slovnú zásobu.
3. Kriticky myslieť, zaujať stanovisko:
- vyjadriť svoje pocity a zážitky z prečítaného textu,
 - reprodukovать každodenný, vecný text,
 - spracovať vhodné, veku primerané literárne texty z rôznych aspektov,
 - vytvoriť ústny a písomný text
-

4. Výhovné a vzdelávacie stratégie

Kompetencie „Používatelia jazyka a učiáci sa jazyk využívajú mnoho kompetencií, ktoré žiaci získali vďaka svojim predchádzajúcim skúsenostiam, a ktoré môžu aktivovať tak, aby mohli plniť vzdelávacie úlohy a aktivity v komunikačných situáciách, v ktorých sa nachádzajú. Kompetencie sú súhrnom vedomostí, zručností a vlastností, ktoré umožňujú jednotlivcovi konať“ (SERR, 2013, s. 12, 103), pričom:

Všeobecné kompetencie sú tie, ktoré nie sú charakteristické pre jazyk, ale ktoré sú nevyhnutné pre rôzne činnosti, vrátane jazykových činností.

Komunikačné jazykové kompetencie sú tie, ktoré umožňujú osobe konať s použitím konkrétnych jazykových prostriedkov.

Kontext označuje konfiguráciu udalostí a situačných faktorov (fyzických aj iných), do ktorých sú situované akty. Jazykové činnosti predstavujú uplatňovanie vlastnej komunikačnej jazykovej kompetencie pri plnení úlohy v konkrétnej oblasti spracovania.

Stratégia je organizovaný zámerný a riadený postup úkonov, ktorý si jednotlivec vyberie na splnenie ním zvolenej úlohy, ktorú má nariadenú.

Úloha je definovaná ako zámerné konanie, ktoré jednotlivec pokladá za potrebné na dosiahnutie daného výsledku v kontexte riešeného problému. (SERR s. 12-13).

Úroveň A nazvaná používateľ základov jazyka sa delí na úrovne:

A1 (fáza objavovania/oboznamovania sa s jazykom)

A2 (počiatočná fáza využívania základných komunikačných nástrojov.

(Úroveň B - mierne pokročilá nazvaná Samostatný používateľ, úroveň C nazvaná Skúsený používateľ).

Stanovenie úrovni ovládania jazyka má za cieľ presne vymedziť rámec pre harmonizáciu dosiahnutých jazykových kompetencií učiaceho sa, pričom kľúčovými kompetenciami v oblasti jazykovej prípravy sú: porozumieť (počúvať, čítať), hovoriť (ústna interakcia, samostatný ústny prejav) a písať. Kľúčové kompetencie sú priamo ovplyvňované kvalitatívnymi aspektmi ako rozsah, presnosť, plynulosť, interakcia a koherencia.

Podstatou jazykového vzdelávania je, aby učiaci sa žiak:

- dokázal riešiť každodenné životné situácie v cudzej krajine a v ich riešení pomáhať cudzincom, ktorí sú v jeho vlastnej krajine,
- dokázal vymieňať si informácie a nápady s mladými ľuďmi a dospelými, ktorí hovoria daným jazykom a sprostredkovať im svoje myšlienky a pocity,
- viac a lepšie chápal spôsob života a myslenia iných národov a ich kultúrne dedičstvo.

Dôležité kompetencie pri vytváraní a udržovaní interaktívneho učebného prostredia v škole sú:

- kritické myslenie, t.j. schopnosť nachádzať a vyberať informácie s využitím rozmanitých zručností a kritického prístupu,
- tvorivé myslenie, t.j. schopnosť nachádzať nové spôsoby spájania faktov v procese riešenia problémov,
- prosociálne a prosociálne myslenie, t.j. schopnosť analyzovať fakty a problémy v súvislosti s potrebami iných a spoločnosti ako celku.

Všeobecné kompetencie Všeobecné kompetencie sú tie, ktoré nie sú charakteristické pre jazyk, ale sú nevyhnutné pre rôzne činnosti, vrátane jazykových činností (SEERR, 2013, s.12).

Učiaci sa na úrovni A1 rozvíjajú všeobecné kompetencie tak, aby dokázal:

- získavať si uvedomene nové vedomosti a zručnosti,
- opakovať si osvojené vedomosti a dopĺňať si ich,
- uvedomovať si stratégie učenia s cieľom pochopiť ich a používať, - pochopiť potrebu vzdelávania sa v cudzom jazyku,
- dopĺňať si vedomosti a rozvíjať rečové zručnosti, prepájať ich s poznaným, systematizovať ich a využívať pre svoj ďalší rozvoj a reálny život,
- kriticky hodnotiť svoj pokrok, prijímať spätnú väzbu a uvedomovať si možnosti svojho rozvoja,
- udržať pozornosť pri prijímaní poskytovaných informácií,
- pochopiť zámer zadanej úlohy,
- účinne spolupracovať vo dvojiciach i v pracovných skupinách,
- aktívne a často využívať doteraz osvojený jazyk,
- využívať dostupné materiály pri samostatnom štúdiu,
- byť otvorený kultúrnej a etnickej rôznorodosti.

Komunikačné jazykové kompetencie

Komunikačné jazykové kompetencie sú tie, ktoré umožňujú učiacemu sa konať s použitím konkrétnych jazykových prostriedkov (SERR, 2013, s. 12). Na uskutočnenie komunikačného zámeru a potrieb sa vyžaduje komunikačné správanie, ktoré je primerané danej situácii a bežné v krajinách, kde sa hovorí nemeckým jazykom.

Učiaci sa, ktorý dosiahne úroveň A1:

- rozumie známym každodenným výrazom a najzákladnejším frázam, ktorých účelom je uspokojenie konkrétnych potrieb, tieto výrazy a frázy dokáže používať,
- dokáže predstaviť seba aj iných, dokáže klásť a odpovedať na otázky o osobných údajoch, ako napríklad kde žije, o ľuďoch, ktorých pozná a o veciach, ktoré vlastní,
- dokáže sa dohovoriť jednoduchým spôsobom za predpokladu, že partner v komunikácii rozpráva pomaly a jasne a je pripravený mu pomôcť.

Komunikačné kompetencie sa skladajú z týchto zložiek:

- jazykové kompetencie, - sociolingválne kompetencie, - pragmatické kompetencie.

Jazyková kompetencia Učiaci

sa na úrovni A1:

- používa iba základný rozsah jednoduchých výrazov týkajúcich sa osobných údajov a potrieb konkrétneho typu,
- používa iba základný repertoár slovnej zásoby izolovaných slov a slovných spojení vzťahujúcich sa na dané konkrétne situácie,
- prejavuje iba obmedzené ovládanie základných gramatických štruktúr a typov viet, ktoré sú súčasťou osvojeného repertoáru,
- ovláda výslovnosť obmedzeného repertoáru naučených a slovných spojení, zrozumiteľnú pre rodených hovoriacich, ktorí sú zvyknutí komunikovať s cudzincami,
- dokáže odpísať známe slová a krátke slovné spojenia, napríklad jednoduché pokyny alebo inštrukcie, názvy každodenných predmetov, názvy obchodov a bežne používané ustálené spojenia,
- dokáže vyhlásť svoju adresu, štátnu príslušnosť a osobné údaje (SERR, 2013, s. 111 – 119).

Sociolingválna kompetencia Učiaci

sa na úrovni A1:

- dokáže nadviazať základnú spoločenskú konverzáciu tak, že použije najjednoduchšie spôsoby vyjadrenia zdvorilosti: pozdraviť sa, rozlúčiť sa, predstaviť sa, poďakovať sa, ospravedlniť sa atd. (SERR, 2013, s. 123).

Pragmatická kompetencia Učiaci

sa na úrovni A1:

- dokáže spájať slová alebo skupiny slov pomocou najzákladnejších lineárnych spojovacích výrazov, napríklad „a“ „alebo“ „potom“,
- dokáže zvládnuť veľmi krátke izolované a väčšinou vopred naučené výpovede, ktoré sú poznamenané s mnohými pauzami, ktoré sú nevyhnutné na hľadanie výrazových prostriedkov, na artikuláciu mene známych slov a na pokusy o vhodnejšiu formuláciu (SERR, 2013, s. 127, 131).

Komunikačné zručnosti

Komunikačné zručnosti nemožno chápať izolovane, pretože sa navzájom prelínajú a dopĺňajú (integrované zručnosti).

Počúvanie s porozumením Učiaci sa na úrovni A1:

- dokáže rozoznať známe slová a najzákladnejšie slovné spojenia týkajúce sa jeho samotného, jeho rodiny a bezprostredného konkrétneho okolia, keď ľudia hovoria pomaly a jasne,
- rozumie, ak sa hovorí veľmi pomaly a pozorne, a ak dlhšie pauzy poskytujú čas na pochopenie zmyslu.
- Rozumie jednoduchým pokynom, ktoré sú pomaly a zreteľne adresované a dokáže porozumieť krátkemu jednoduchému popisu cesty.

Čítanie s porozumením Učiaci

sa na úrovni A1:

- rozumie známym menám, názvom, slovám a veľmi jednoduchým vetám, napríklad na oznámeniach a plagátoch alebo v katalógoch, na pohľadniciach,
- rozozná základné slovné spojenia v jednoduchých oznamoch každodenného z života,
- dokáže si pri jednoduchšom materiáli a krátkych, jednoduchých opisoch urobiť predstavu o obsahu, najmä ak má k dispozícii vizuálnu pomoc,
- rozumie krátkemu jednoduchému písomnému popisu cesty

Písomný prejav Učiaci

sa na úrovni A1:

- dokáže napísať krátky osobný list alebo pohľadnicu, napríklad pozdrav z dovolenky,
- dokáže vyplniť jednoduché registračné formuláre s osobnými údajmi ako meno, štátna príslušnosť, adresa, telefón a podobne, - dokáže napísať jednoduché slovné spojenia a vety o sebe a iných ľuďoch, o tom kde žijú a čo robia,
- vie si písomne vyžiadať informácie alebo ich podať ďalej,
- Vie napísať jednoduché slovné spojenia alebo vety a použiť v nich spojovacie výrazy ako „a“, „ale“ „alebo“ „pretože“.

Ústny prejav – dialóg Učiaci

sa na úrovni A1:

- dokáže komunikovať jednoduchým spôsobom za predpokladu, že jeho partner v komunikácii je pripravený zopakovať alebo preformulovať svoju výpoveď pri pomalšej rýchlosti reči, a že mu pomôže sformulovať, čo sa pokúša povedať,
- dokáže klásť a odpovedať na jednoduché otázky z oblasti jeho základných potrieb alebo na známe témy,
- používať jednoduché zdvorilostné formulácie ako pozdrav, lúčenie, opýtať sa niekoho ako sa má,
- vie predstaviť seba a iných a reaguje, keď ho predstavujú,
- rozumie každodenným výrazom, ktoré sú zamerané na uspokojenie jednoduchých konkrétnych komunikačných potrieb a vie reagovať na jednoduché informácie, ktoré sa dozvie,
- Rozumie otázkam a pokynom, jednoduchému opisu cesty, vie niekoho o niečo požiadať a niekomu niečo oznámiť.

Ústny prejav – monológ Učiaci

sa na úrovni A1:

- dokáže využívať jednoduché slovné spojenia a ucelenými vetami opísať seba, miesto, kde žije, čo robí a ľudí, ktorých pozná.

5. Stratégia vyučovania

Výkonový štandard určuje požiadavky na komunikačné jazykové činnosti a stratégie: počúvanie s porozumením, čítanie s porozumením, písomný prejav a ústny prejav, ktoré má žiak povinne dosiahnuť na konci príslušného stupňa vzdelávania. Jazykové činnosti a stratégie sú stanovené úrovňovo a rozvíjajú sa väčšinou integrovane, t.j. viaceré súčasne. Dôraz na konkrétne jazykové činnosti sa odvíja od komunikačnej situácie, v ktorej sa účastníci komunikácie nachádzajú.

Počúvanie s porozumením – výkonový štandard

Žiak na konci príslušného stupňa vzdelávania dokáže:

- a. sledovať reč, ktorá je veľmi pomalá a starostlivo artikulovaná, aby mohol pochopiť význam,

- b. porozumieť jednoduchým pokynom, ktoré sú pomaly a zreteľne adresované a riadiť sa jednoduchými orientačnými pokynmi,
- c. porozumieť každodenným výrazom týkajúcim sa uspokojovania jednoduchých, konkrétnych potrieb (SEER, 2013, s. 68,69,77).

Čítanie s porozumením – výkonový štandard

Žiak na konci príslušného stupňa dokáže:

- porozumieť veľmi krátkym jednoduchým textom a samostatným slovným spojeniam, vyhľadať známe mená, slová a základné slovné spojenia, podľa potreby sa v čítaní vrátiť späť,
- porozumieť krátkym jednoduchým správam na pohľadniciach,
- rozoznať známe mená, slová najzákladnejšie slovné spojenia v jednoduchých nápisoch,
- získať približnú predstavu o obsahu jednoduchších informačných materiálov a krátkych jednoduchých opisov, najmä ak má vizuálnu oporu,
- riadiť sa krátkymi, jednoducho napísanými orientačnými pokynmi (SEER, 2013, s. 71 – 73).

Písomný prejav – výkonový štandard

Žiak na konci príslušného stupňa vzdelávania dokáže:

- napísať krátky osobný list alebo pohľadnicu, napríklad pozdrav z dovolenky,
- vyplniť jednoduché registračné formuláre s osobnými údajmi ako meno, štátna príslušnosť, adresa, telefón a podobne,
- napísať jednoduché slovné spojenia a vety o sebe a iných ľuďoch, o tom, kde žijú a čo robia, v písomnej forme požiadať osobné údaje alebo ich poskytnúť (upravené SERR, 2013, s. 85, 86, 64).
-

Ústny prejav – výkonový štandard

Ústny prejav – dialóg

Žiak na konci príslušného stupňa vzdelávania dokáže:

- dohovoriť sa jednoduchým spôsobom, ale komunikácia je úplne závislá od pomalšieho opakovania reči, preformulovania a spresnení,

- porozumieť otázkam a pokynom, ktoré sú mu adresované a ktoré sú vyslovované dôsledne a pomaly,
- používať jednoduché zdvorilostné formulácie ako pozdrav, lúčenie, opýtať sa niekoho, ako sa má,
- predstaviť seba a iných a reagovať, keď ho predstavujú,
- porozumieť každodenným, slovným spojeniam a vedieť reagovať na jednoduché informácie (upravené SERR, 2013, s. 76 – 83).

Ústny prejav – monológ

Žiak na konci príslušného stupňa vzdelávania dokáže:

- vytvoriť jednoduché, väčšinou izolované slovné spojenia o ľuďoch a miestach,
- opísať seba, čo robí, kde žije (SERR, 2013, s. 60).

Kompetencie a funkcie jazyka

V rámci nižšieho stredného vzdelávania sa v cudzom jazyku rozvíjajú tie kompetencie a funkcie jazyka, ktoré sú špecifikované v časti Obsahový štandard – úroveň A1. Každá kompetencia v obsahovom štandarde sa člení na šesť komponentov, ktoré sú všetky súčasťou komunikačnej kompetencie a bez ktorých sa komunikácia nemôže uskutočňovať. V rámci obsahového štandardu jednotlivé kompetencie na seba nadväzujú, môžu sa navzájom kombinovať a neustále vytvárať nové komunikačné kontexty.

Kompetencie súvisia s komunikačnými situáciami a písomnom prejave a zahŕňajú reakcie účastníkov komunikácie. **Funkcie** sú chápané ako základné časti komunikácie. Žiaci ich musia ovládať, aby sa mohla komunikácia v cudzom jazyku uskutočniť, pričom s niektorými z nich sa stretnú až na vyšších úrovniach. Interakčné schémy sú súčasťou, ktorá vyjadruje pragmatické kompetencie, nie je uzavretá a charakterizuje jednotlivé úrovne. Poskytuje učiteľovi základný rámec pre rozvoj komunikačných jazykových činností a stratégií v súlade s príslušnou úrovňou, pričom platí, že čím je úroveň vyššia, tým sa možnosti jazykového prejavu rozširujú. Jazyková dimenzia dokrešľuje uvedené funkcie a jej ovládanie by nemalo byť samostatným cieľom ale prostriedkom na správne vyjadrenie jednotlivých funkcií jazyka.

Diskurzívna dimenzia opisuje formu realizácie komunikačného kontextu, funkčné štýly a typy textov. Zameriava sa na rozvíjanie schopnosti žiakov usporiadať vety v takom poradí, aby vedeli vytvoriť koherentný jazykový celok a prispôsobili svoj jazykový prejav prijímateľovi. Rozvíjanie **Interkultúrnej dimenzie** umožňuje žiakom, aby sa dokázali prispôsobiť zásadám sociálnej kohézie v cieľových krajinách. Do tejto dimenzie zároveň patria interkultúrne kompetencie, t.j. znalosti a povedomie o rôznych etnických, kultúrnych a sociálnych skupinách, akceptácia ľudí z

iných kultúr a ich rozdielnym správaním a hodnotami, schopnosť interpretovať, kriticky vnímať a hodnotiť udalosti, dokumenty a produkty vlastnej kultúry a iných kultúr.

Časti **Diskurzna dimenzia a Interkultúrna dimenzia** v obsahovom štandarde štátneho vzdelávacieho programu sú iba odporúčané a dotvárajú kontext na využitie funkcií jazyka a interakčných schém. **Diskurzna dimenzia a Interkultúrna dimenzia** sú pre učiteľa východiskom a poskytujú mu priestor, aby ich dopĺňal podľa špecifických potrieb vo svojej škole.

Prehľad kompetencií a funkcií stanovených všeobecne pre úrovne A1 až B2

Kompetencie	Funkcie
1. Nadviazať kontakt v súlade s komunikačnou situáciou	Upútať pozornosť Pozdraviť Odpovedať na pozdrav Poďakovať sa a vyjadriť svoje uznanie Rozlúčiť sa
2. Vypočuť si a podať informácie	Informovať sa Potvrdiť a trvať na niečom Začleniť informáciu Odpovedať na požiadavky
3. Vybrať si z ponúkaných možností	Identifikovať Opísať Potvrdiť /Odmietnuť Opraviť
4. Vyjadriť názor	Vyjadriť súhlas Vyjadriť nesúhlas Vyjadriť presvedčenie Vyjadriť vzdor Protestovať Vyjadriť stupeň istoty

5. Vyjadriť vôľu	Vyjadriť želania Vyjadriť plány
6. Vyjadriť schopnosť	Vyjadriť vedomosti Vyjadriť neznalosť Vyjadriť schopnosť vykonať nejakú činnosť
7. Vyjadrovať pocity	Vyjadriť radosť, šťastie, uspokojenie Vyjadriť smútok, sklúčenosť Vyjadriť súcit Vyjadriť fyzickú bolesť Utešiť, podporiť, dodať odvahy
8. Vyjadriť očakávania a reagovať na ne	Vyjadriť nádej Vyjadriť sklamanie Vyjadriť strach, znepokojenie, úzkosť Ubezpečiť Vyjadriť úľavu Vyjadriť spokojnosť Vyjadriť nespokojnosť, post'ažovať sa Zistiť spokojnosť/nespokojnosť
9. Predstaviť záľuby a vkus	Vyjadriť, čo mám rád, čo sa mi páči, čo uznávam Vyjadriť, že niekoho/niečo nemám rád Vyjadriť, čo uprednostňujem
10. Reagovať vo vyhrotenej situácii	Vyjadriť hnev, zlú náladu Reagovať na hnev, zlú náladu niekoho iného

11. Stanoviť, oznámiť a zaujať postoj k pravidlám alebo povinnostiam	<p>Vyjadriť príkaz/zákaz</p> <p>Vyjadriť morálnu alebo sociálnu normu</p> <p>Žiadať povolenie a súhlas</p> <p>Dat' súhlas</p> <p>Odmietnuť</p> <p>Zakázať</p> <p>Vyhrážať sa</p> <p>Sľúbiť</p>
12. Reagovať na porušenie pravidiel alebo nesplnenie povinností	<p>Obviniť(sa), priznať (sa)</p> <p>Ospravedlniť (sa)</p> <p>Odmietnuť/ Poprieť obvinenie</p> <p>Vyčítať/ kritizovať</p>
13. Reagovať na príbeh alebo udalosť	Vyjadriť záujem o niečo
	<p>Vyjadriť záujem o to, čo niekto rozpráva</p> <p>Vyjadriť prekvapenie</p> <p>Vyjadriť že ma niekto/niečo neprekvapil/ -lo</p>
14. Dať ponuku a reagovať na ňu	<p>Žiadať niekoho o niečo</p> <p>Odpovedať na žiadosť</p> <p>Navrhnuť niekomu, aby niečo urobil</p> <p>Navrhnuť niekomu, aby sme spoločne niečo urobili</p> <p>Ponúknuť pomoc</p> <p>Navrhnuť, že niečo požičiam/darujem</p> <p>Odpovedať na návrh</p>
15. Reagovať na niečo, čo sa má udiť v budúcnosti	<p>Varovať pred niekým/ničím</p> <p>Poradiť</p> <p>Povzbudiť</p> <p>Vyjadriť želanie</p>

15. Reagovať na niečo, čo sa udialo v minulosti	Spomenúť si na niečo/niekoľo Vyjadriť, že som na niečo/niekoľo zabudol Pripomenúť Kondolovať Blahoželať
17. Reagovať pri prvom stretnutí	Predstaviť niekoho Predstaviť sa Reagovať na predstavenie niekoho Privítať Predniesť prípitok
18. Korešpondovať	Začať list Rozvinúť obsah listu Ukončiť list
19. Telefonovať	Začať rozhovor Udržiavať rozhovor Ukončiť rozhovor
20. Komunikovať	Začať rozhovor Ujať sa slova v rozhovore Vypýtať si slovo Vrátiť sa k nedopovedanému, keď ma prerušili
	Zabrániť niekomu v rozhovore
21. Vypracovať štruktúrovanú prezentáciu	Uviesť tému, hlavnú myšlienku Oboznámiť s obsahom a osnovou Rozviesť tému a hlavnú myšlienku Prejsť z jedného bodu na iný Ukončiť výklad

22. Doplniť štruktúrovanú prezentáciu	Zdôrazniť, dať do pozornosti Odbočiť od témy Vrátiť sa k pôvodnej téme Uviesť príklad Citovať parafrázovať
23. Zúčastniť sa diskusie/ Argumentovať	Navrhnuť novú tému/bod diskusie Odmietnuť diskutovať na ponúkanú tému/bod diskusie Vrátiť sa k téme/ k bodu diskusie
24. Uistiť sa, že slová/výklad/ argument boli pochopené	Uistiť sa, že účastník komunikácie pochopil moje vyjadrenia Uistiť sa, že som dobre pochopil to, čo bolo povedané Požiadat' o pomoc pri vyjadrení slova/slovného spojenia Nahradiť zabudnuté/nepoznané slovo Hľadať slovo/slovné spojenie Opraviť sa, vrátiť sa k rozhovoru
25. Porozprávať príbeh	Rozprávať Začať príbeh, historku, anekdotu Zhrnúť

Obsahový štandard

Obsahový štandard pre komunikačnú úroveň A1 (podľa ŠVP) pozostáva z kompetencií, ktoré sú bližšie špecifikované funkciami jazyka. Všetky vymedzené kompetencie a funkcie jazyka sú povinnou súčasťou obsahového štandardu. Obsahový štandard je vymedzená úrovňovo, jednotlivé kompetencie a funkcie jazyka sa môžu kombinovať a rozvíjať v ľubovoľnom poradí. Ďalšou povinnou súčasťou obsahového štandardu je Jazyková dimenzia, ktorá je špecifikovaná príkladmi použitia daného javu v časti Interakčné schémy. Javy, ktoré si žiak osvojil pri určitej kompetencii, používa aj v rámci iných kompetencií v tomto obsahovom štandarde.

Časti Diskurzívna dimenzia a Interkultúrna dimenzia (podľa ŠVP) v obsahovom štandarde sú nepovinné a dotvárajú kontext na rozvíjanie kompetencií a využívanie funkcií jazyka

Tematické okruhy a slovná zásoba

Slovná zásoba patrí k základným prvkom tvorby zmysluplného jazykového prejavu, preto aj pri vyučovaní a učení sa cudzieho jazyka je potrebné venovať jej výberu a osvojovaniu si náležitú pozornosť. Slovná zásoba má istú tematickú príslušnosť, ktorá sa prirodzene vo viacerých komunikačných témach prelína, najmä pri menej špecifickej všeobecnej lexike. Tematické okruhy, podtémy a slovná zásoba vychádza z aktuálne používanej učebnice.

Tematické okruhy

Domov a bývanie 12 hodín

Byt, zariadenie bytu, opis bytu

Výkonový štandard:

Žiak opísať svoj domú byt, popísať zariadenie bytu a jeho okolia. Vie napísať jednoduché vety o bývaní. Vie napísať jednoduchý rozhovor. Vie použiť určitý a neurčitý člen podstatných mien, zápor „nicht“ a „nein“, použiť opytovacie zámeno „was“ a ukazovacie zámeno „das“.

Obsahový štandard

Slovná zásoba o bývaní, určitý a neurčitý člen, zápor vo vete, opytovacie zámená, ukazovacie zámená, prídavné mená na opis miestností a zariadenia

Stravovanie 12 hodín

Návšteva, prijatie návštevy, ponúknuť návštevy pitím, jedlom

Výkonový štandard

Žiak vie prijať návštevu, pozvať hostí ďalej, opýtať sa ako sa má, ponúknuť jedlom, pitím,

Obsahový štandard

Slovná zásoba – časovanie slovesa „möchten“ (podmieňovací spôsobového slovesa chcieť), nepravidelné sloveso „essen“ (jesť), osobné zámena v datíve.

Človek a príroda 12 hodín

Zvieratá, domáce zvieratá, rozprávka Červená čiapočka

Výkonový štandard

Žiak pozná základnú slovnú zásobu na tému, vie opísať zviera, pozná rozprávku o O červenej čiapočke v skrátenej verzii.

Obsahový štandard Zvieratá, prítomný čas slovesa „mögen“ (mať rád), prítomný čas slovesa mať, akuzatív podstatných mien.

Krajiny, mestá, miesta 12 hodín

Výkonový štandard

Žiak pozná krajiny a jazyky štátov EÚ, vie opísať osobu niektorej krajiny, vie sa opýtať a odpovedať odkiaľ osoby pochádzajú, akou rečou hovoria.

Obsahový štandard

Štáty EÚ, jazyky, autoznačky sloveso „sprechen“ (hovorit'), opytovacie zámeno odkiaľ, predložky z, do,

Krajina, ktorej jazyk sa učím 2 hodiny

Nemecky hovoriace krajiny

Výkonový štandard

Žiak pozná nemecky hovoriace krajiny, vie ich ukázať na mape, pozná ich vlajku, hlavné mesto, dominantu mesta

Obsahový štandard

Nemecko, Rakúsko, Švajčiarsko, Lichtenšteinsko, Luxembursko

Multikultúrna spoločnosť 4 hodiny

Vianočné zvyky a tradície v nemecky hovoriacich krajinách a na Slovensku 2 hodiny Veľkonočné

zvyky a tradície v nemecky hovoriacich krajinách a na Slovensku 2 hodiny

Metódy formy postupy

Metódy

Motivačná vstupná, motivačné rozprávanie, problém ako motivácia, metóda fixačná – metóda opakovania, precvičovanie vedomostí a spôsobilostí, metóda otázok a odpovedí, opakovací rozhovor, domáce úlohy.

Postupy

Komplexný postup bez rozkladania (pri jednoduchých témach a úlohách) **Formy**

Frontálna forma na vyučovacej hodine, skupinová forma, individuálna, dialóg, samostatná práca žiakov

6. Učebné zdroje

Učebné zdroje chápeme ako učebné pomôcky, prostriedky a didaktickú techniku vo vyučovacom procese. Sú nositeľom učiva a používajú sa v rôznych priestoroch. Ich súčasťou sú aj moderné technológie vo vzdelávaní. Vo vyučovaní nemeckého jazyka sa využívajú: Učebnica Wir 1,

Pracovný zošit WIR 1,

Metodické príručky,

Kazety, CD

Video kurzy

Slovníky, mapy, doplnkový materiál, prehľad nemeckej gramatiky,

Piesne, básne, rozprávky, filmy podľa výberu učiteľa,

Nemecká tlač a časopisy (Hurra. Kinder, Geomini, Servus, ...), autentické materiály (informačné letáky, obrázky, ...), IKT pomôcky, PowerPoint prezentácie, on-line cvičenia, web stránky ...

7. Hodnotenie a klasifikácia

Predmetom hodnotenia a klasifikácie v predmete nemecký jazyk je cieľová komunikačná úroveň žiaka v jednotlivých ročníkoch v súlade s platnými učebnými osnovami a vzdelávacími štandardami. Hodnotenie a klasifikácia v nemeckom jazyku sa riadi metodickým pokynom č. 22/2011 a sleduje základné všeobecné, sociolingvistické a komunikačné kompetencie, ktoré sa prejavujú vo využívaní základných komunikačných zručností: čítanie, písanie, počúvanie, samostatný ústny prejav a rozhovory. Pri hodnotení sa berie do úvahy: obsahová primeranosť, plynulosť vyjadrovania, jazyková správnosť a štruktúra odpovede.

Formy skúšania – ústna a písomná. Hodnotenie je známkami. Súčasťou hodnotenia je prezentovanie žiackych prác. V rámci vyučovacieho procesu využívame pochvalu i sebahodnotenie žiakov, z dôvodu povzbudenia k ďalšiemu úsiliu. **Kritériá hodnotenia žiaka**

Pri hodnotení výkonu žiaka v nemeckom jazyku sledujeme najmä úroveň jeho rečových zručností t.j -

počúvanie s porozumením

- čítanie s porozumením
- hovorenie
- písanie

Pri hodnotení sa berie do úvahy:

- do akej miery je žiak schopný realizovať komunikáciu v cudzom jazyku,
- do akej miery lexikálne a gramatické chyby narúšajú zrozumiteľnosť a dorozumievanie
- hľadisko jazykovej správnosti pri používaní bežnej slovnej zásoby a frekventovaných gramatických štruktúr,
- hľadisko stylistickej adekvátnosti – formálnosť a neformálnosť vyjadrovania s ohľadom na situáciu prejavu, - rýchlosť prejavu a pohotovosť reakcie s prihliadnutím na individuálne rozdiely medzi žiakmi,
- rozsah slovnej zásoby a jej využitie prostredníctvom gramatických štruktúr.

Hodnotenie ústnej odpovede

- hranie úloh – dialóg
- opis obrázka
- reprodukcia textu

Kritériá ústneho hodnotenia

- plynulosť reči - 20%
- výslovnosť a intonácia – 20%
- rozsah slovnej zásoby – 20%
- komunikácia a schopnosť – 20%
- gramatická presnosť – 20%

Spolu 100% sa premení na známku nasledovne:

100% - 90% výborný (1)

89 % - 75% chválitebný (2)

74% - 50% dobrý (3) 49 %

- 30% dostatočný (4)

menej ako 29 % nedostatočný (5)

Na základe týchto kritérií stanovujeme výslednú známku: Výborný

(1)

Dobrá výslovnosť, veľmi málo gramatických chýb, plynulý prejav bez dlhých odmlčaní sa, učiteľ kladie málo otázok, aby si spresnil, či žiak učivu rozumie, odpovede na otázky sú okamžité, vyčerpávajúce. Chváľitebný (2)

Miestami chyby vo výslovnosti, niekoľko gramatických chýb, väčšina viet je však správna, v prejave nie je veľa prestávok, je pomerne plynulý, učiteľ položí viac otázok na spresnenie odpovede, odpovede na otázky sú vyčerpávajúce, žiak reaguje pohotovo.

Dobrý (3) Miestami chyby vo výslovnosti, niekoľko gramatických chýb, ktoré spôsobujú problémy pri porozumení, prejav s kratšími prestávkami, žiak hľadá slová, robí chyby v gramatických štruktúrach, učiteľ kladie viac otázok na spresnenie, žiakove odpovede sú menej vyčerpávajúce. Dostatočný (4)

Častejšie chyby vo výslovnosti, veľa gramatických chýb, ktoré spôsobujú problémy pri porozumení, prejav s dlhšími prestávkami, nedostatočná základná slovná zásoba, obmedzený rozsah gramatických štruktúr, odpovede na otázky nezodpovedajú rozsahu i obsahu učiva, žiak nie vždy odpovedať na otázky učiteľa. Nedostatočný (5)

Časté chyby vo výslovnosti, množstvo gramatických chýb, ktoré spôsobujú nezrozumiteľnosť prejavu, nedostatočná slovná zásoba, neschopnosť použiť základné gramatické štruktúry, žiak nevie odpovedať na otázky učiteľa.

Hodnotenie písomného prejavu – testov

Tety sa hodnotia percentom úspešnosti a známka číslou

Prierezové témy

Osobnostný a sociálny rozvoj – rozvíjať všeobecný ľudský potenciál a základné životné zručnosti žiakov, zdravého sebahodnotenia, sebadôvery a rozvoj komunikačných a kooperatívnych zručností nevyhnutných pre dobré medzilidské vzťahy.

Multikultúrna výchova – poznať a vážiť si slovenské kultúrne prostredie, slovenské tradície, zvyky regiónu, migrácia nepoznaných kultúr, spolunažívanie rôznych skupín obyvateľov, rešpektovanie rôznych kultúr, podpora znášanlivosti, nesúhlas s rasizmom.

Mediálna výchova - naučiť žiakov narábať s rôznymi prostriedkami masovej komunikácie, osvojiť si stratégie zaobchádzania s rôznymi druhmi médií, nájsť v nich hodnotné, pozitívne formujúce posolstvo pre ich osobný a sociálny rast.

Environmentálna výchova - analyzovať vzťahy medzi človekom a jeho životným prostredím, uvedomovať si vlastnú zodpovednosť vo vzťahu k prostrediu.

Ochrana života a zdravia – využiť didaktické hry s témou ochrana prírody, dopravná výchova

Tvorba projektu a prezentačné zručnosti – naučiť žiakov získať potrebné informácie a pracovať s nimi, pracovať v skupine, naučiť sa prezentovať svoju prácu písomne aj verbálne. Regionálna výchova a tradičná ľudová kultúra – pestovať u žiakov cit ku krásam svojho regiónu, poznávať dedičstvo našich predkov.